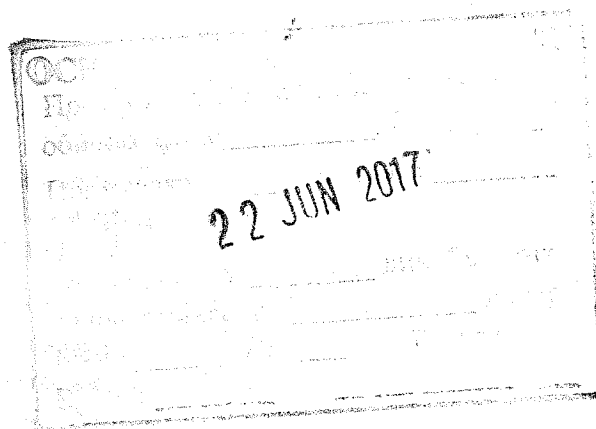

Република Србија
ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ
КЖ 2 -440/17
22.06.2017. године
Нови Сад

Виши суд у Новом Саду, у другостепеном кривичном већу, састављеном од судија Новићевећ Миролуба, председника већа, те судија Пап Боровоја и Биљане Делић, чланова већа, са записничарем Хатком Потоковић, у кривичном предмету против окривљеног _____, због кривичног дела разбојништво из чл. 206 ст. 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног _____, Цветковић Петра, адвоката у Новом Саду, изјављеној против решења Основног суда у Новом Саду бр. КВ 886/17 од 11.05.2017. године, на седници већа одржаној дана 22.06.2017. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВА СЕ жалба браниоца окривљеног _____, Цветковић Петра, адвоката у Новом Саду, ПРЕИНАЧАВА СЕ решење Основног суда у Новом Саду бр. КВ 886/17 од 11.05.2017. године, тако што се према

Окривљеном:

_____ од оца _____ и мајке _____, дев. _____, рођеног _____ године у _____ држављанин Републике Србије

На основу члана 210 став 3 ЗКП

УКИДА ПРИТВОР.

Који је окривљеном одређен решењем Основног суда у Новом Саду бр. КПП 168/17 од 24.02.2017. године, када је лишен слободе, продужаван, последњи пут решењем већа Основног суда у Новом Саду посл. бр. КВ 886/17 од 11.05.2017. године,

На основу чл. 208 и 209 ЗКП

ОКРИВЉЕНОМ

ИЗРИЧЕ СЕ МЕРА ЗАБРАНЕ НАПУШТАЊА СТАНА,

уз примену електронског надзора

ПА СЕ ОДРЕЂУЈЕ ДА ОКРИВЉЕНИ НЕ МОЖЕ НАПУСТИТИ СТАН У КОЈЕМ БОРАВИ БЕЗ ОДОБРЕЊА СУДА, НА АДРЕСИ У _____ УЛ:

УПОЗОРАВА СЕ окривљени да, уколико прекрше изречену му забрану, против њега се може поново одредити притвор.

НАЈАЖЕ СЕ примена електронског надзора ради контролисања поштовања изречене мере забране напуштања стана окривљенима, и то постављањем уређаја за лоцирање (одашиљача) на зглоб руке или ноге, од стране стручног лица органа Државне управе који је надлежан за извршење кривичних санкција или другог органа одређеног за то.

По овом решењу мера забране напуштања стана према окривљеном, има трајати до даље одлуке суда, најдуже три месеца , односно до 22.09.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду бр. КВ. 886/17 од 11.05.2017. године, продужен је притвор према окривљеном , на основу чл. 216 ст. 3 ЗКП у вези чл. 211 ст. 1 тач. 3 ЗКП за 60 дана, а који притвор по истом решењу има трајати до даље одлуке суда, а најдуже до 10.07.2017. године.

Протв^{ор} предметног решења благовремено је уложио жалбу бранилац окривљеног „, адвокат Петар Цветковић из Новог Сада, без навођења законских разлога, са предлогом деломом да се побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да се притвор замени мром забране напуштања стана , а у складу одредбом чл. 208 ст. 1 ЗКП.

Другостепени суд је размотрио наводе и предлоге поднете жалбе, побијано решење Основног суда у Новом Саду посл. бр КВ 886/17 од 11.05.2017. године, те је извршио увид у целокупне списе предмета, па је нашао да је жалба браниоца окривљеног **основана** .

Наиме, првостепени суд у образложењу побијане одукле наводи да стоје разлози за задржавње окривљеног у притвору на основу чл. 211 ст.1 тач. 3 ЗКП, обзиром да је исти оправдано сумњив да је дана 22.02.2017. године починио кривично дело разбојништво из чл 206 ст. 1 КЗ , док је исти према изводу из КЕ раније три пута правноснажно осуђиван на затворске казне пресудама децидно наведеним у образложењу побијаног решења, а због истоврсног кривичног дела за које је и овде оправдано сумњив, а које околности, као особите, указују на основу бојазан да би окрвљени у случају борацка на слободи у кратком временском периоду могао поновити кривично дело за које је оправдано, због чега је по налажењу првостепеног суда оправдано задржавање окривљеног у притвору с позивом на горе цитирану законску одредбу, јер се иста сврха за сада не може остварити блажом мером.

Међутим, разматрајући жалбене наводе браниоца окривљеног, те решења о одређивању и продужењу притвора, као и целокупне списе предмета, овај суд налази да примена мере притвора према окривљеном није више неопходна како би се обезбедио редован ток предметног кривичног поступка, већ да се иста сврха може постићи и блажом мером - мером забране напуштања стана, која мера је по мишљењу овог суда нужна и довољна за постизање тог циља, као и у циљу отклањања опасности од понављања кривичног дела за које је окривљени оправдано сумњив, у кратком временском периоду, због чега је притвор према окривљеном укинуо и одлучио да се према окривљеном изрекне мера збрране напуштања стана на адреси коју је суду позната.

Овај суд је при томе имао у виду да је притвор према окривљеном у предметном кривичном поступку одређен и продужаван из разлога прописаних у чл. 211 ст. 1 тачке 3 ЗКП, а одредбом члана 208 ст. 1 ЗКП је прописано да суд меру притвора може заменити блажом мером, мером забране напуштања стана без одобрења суда , уколико постоје околности прописане у чл. 211 ст. 1 тачке 1, 3 и 4 ЗКП.

поштовања
чељаја за
жавне
ног

При томе, овај суд је имао у виду и да је одредбом члана 210 ЗКП прописано да ће се притвор одредити у складу са одредбама ЗКП, само уколико је примена те мере неопходна и ако се иста сврха не може постићи блажом мером, а да ће се притвор укинути чим престану разлози због којих је одређен, па је нашло да више није неопходна примена мере притвора према овом окривљеном, с обзиром да околности које су, као особите, оправдавале задржавање окривљеног у притвору на основу чл. 211 ст.1 тач. 3 ЗКП, због постојања опасности да би исти у случају боравка на слободи у кратком временском периоду могао поновити кривично дело за које је оправдано сумњив, више нису таког карактера и интензитета да би чиниле неопходним примену мере притвора према окривљеном на основу чл. 211 ст.1 тач. 3 ЗКП, као најстрожије мере за обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење предметног кривичног поступка, већ да се иста сврха, а сходно њој и наведена опасност може ефикасно отклонити и применом блаже мере према окривљеном - применом мере забране напуштања стана у смислу одредбе члана 208 ст. 1 ЗКП, уважавајући при томе чињеницу да је опасност од понављања кривичног дела највећа у време хапшења окривљеног, обзиром да је то време најближе извршењу кривичног дела за која је оправдано сумњив, а утицај околности које су постојале у време притварања, опада протеком времена, те да чињеница раније осуђиваности неког лица не може бити једини разлог нити искљиво мерило приликом оцене о примени мере притвора на основу чл. 211 ст.1 тач. 3 ЗКП, као најстрожије мере за обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење кривичног поступка, обзиром да ранија осуђиваност представља само неку од околности које се, у склопу осталих околности сваког конкретног случаја понаособ, могу ценити као особите околности које би указивале на основану бојазан од понављања кривичног дела у кратком временском периоду у случају боравка окривљеног слободи, и које би оправдале његово задржавање у притвору на основу чл. 211 ст.1 тач. 3 ЗКП, а што овде није случај, па је овај суд мишљења да се иста сврха може остварити и законом приписаном блажом мером.

Обзиром на изнето, овај суд је уважио жалбу браниоца окривљеног у смислу чл. 467 ст. 4 ЗКП и окривљеном уместо притвора одредио блажу меру - забране напуштања стана у смислу одредбе члана 208 ст. 1 ЗКП, налазећи да ће се присуство окривљеног на главном претресу и несметано вођење предметног кривичног поступка обезбедити и применом те блаже мере, која је и довољна и неопходна за обезбеђење присуства окривљеног у наведеном кривичном поступку, као и да се и применом наведене мере може отклонити опасност да ће окривљени у кратком временском периоду, боравком на слободи, поновити кривично дело за које се оправдано сумњичи, па је окривљеном одређена забрана напуштања стана на адреси у _____, ул. _____

Истом приликом окривљени се упозорава да уколико прекрши забрану која им је утврђена овим решењем, поново ће му се одредити притвор.

На основу изнетог, Виши суд у Новом Саду је усвојио жалбу браниоца окривљеног те је окривљеном заменио притвор мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора, донео је одлуку као у изреци, те одлучио да изречена мера забране напуштања стана према окривљеном, уз електронски надзор, има трајати до даље одлуке суда, с тим да ће суд у смислу одредаба чл. 209 ст. 4 ЗКП, свака три месеца, испитати да ли је примена исте и даље оправдана, па сходно наведеном, изречена мера према окривљеном по овом решењу може трајати најдуже до 22.09.2017. године.

Сходно наведеном, Виши суд у Новом Саду је донео одлуку као у изреци овог решења, а на основу чл. 467 ст. 4 ЗКП у вези чл. 210 ст. 3 ЗКП, у вези чл. 208 и 209 ЗКП.

Записничар
Хатка Потоковић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА
Мирољуб Новићевић, с.р